

't Onbevattelijke

Speech bij de Muur in De Wolden op 26 mei 2018

Rosa Jansen voorzitter RvB SHN

DHG = Stichting Dag Herdenken Geweldsslachtoffers

FNG = Federatie Nabestaanden Geweldsslachtoffers (Aandacht doet spreken; VOVK ; Ver. Voor Veiligheid, Respect en Solidariteit)

Geachte dames en heren,

Vandaag zijn we hier bijeen om te klagen, te troosten en te bezinnen. U, familieleden, vaders, moeders, kinderen, vrienden en bekenden. We willen hier vandaag samen zijn om *het onbevattelijke* te herdenken wat u is overkomen. Herdenken dat u op enig moment een dierbare of dierbaren door geweld bent verloren, dat u nabestaande, lotgenoot, bent geworden van zinloos geweld. U hebt daar zelf niet om gevraagd. Wie wil er immers tot zo'n lotgenotengroep behoren. Er is een ander geweest die u heeft veroordeeld om levenslang tot die groep te moeten behoren. Dat is in meerdere opzichten onbevattelijk, dat iemand daartoe enerzijds in staat is en anderzijds dat u met die ervaring uw levensweg moet vervolgen.

We zijn hier bijeen op een prachtige dag in dit serene Drentse landschap bij een levend monument dat de harde en zachte kant van het leven in zich verenigt. Dit monument en dit moment zijn er om uw geliefden te herdenken, verdriet te delen en stil te staan bij leegte en verlies. Tevens willen we hier aan de samenleving duidelijk maken dat dit soort geweld nooit meer mag voorkomen. Daarvoor is iedereen verantwoordelijk. Het monument moet ook een noodkreet zijn gericht aan de samenleving om een halt toe te roepen aan geweld. Uw organisatie Federatie Nabestaanden Geweldsslachtoffers, de Stichting Herdenken Geweldsslachtoffers en mijn organisatie Slachtofferhulp Nederland hebben daarbij nog veel werk te verrichten. Herkennen is één ding, maar erkennen van de rechten van slachtoffers en nabestaanden is een stap verder.

Zelf werk ik nog niet zo lang bij Slachtofferhulp Nederland, maar daarvoor veel langer in het Openbaar Ministerie, de Rechtspraak en de advocatuur. In alle posities heb ik de mogelijkheid gehad om velen van u te ontmoeten. Soms bij lotgenotenbijeenkomsten, bij andere bijeenkomsten, maar ook in zittingzalen. Ik ben daarbij getroffen door enerzijds het onbevattelijke van uw verhalen – het werkelijke verhaal van ieder van u leidt bij mij keer op keer tot verbijstering -, maar anderzijds word ik getroffen door uw enorme kracht om door te gaan en uw strijdbaarheid om uw verhaal aan de wereld te vertellen. Uw verhalen zijn van levensbelang. U kent de harde werkelijkheid. Blijf uw verhalen vertellen aan jongeren, ouderen, professioneel betrokkenen en de samenleving. Dat helpt om de samenleving opener en uiteindelijk meer begripvol te maken. We moeten mensen uitdagen om zich open te stellen en te streven naar herstel en recht doen.

Er zijn ook dit jaar weer een aantal mensen hier, die straks via het ophangen van de naamplaatjes van hun geliefden zullen proberen het onbevattelijke meer tastbaar, meer bevattelijk te maken. Dat is niet gemakkelijk. Dat kost enorm veel kracht. Ik realiseer me daarbij altijd overigens dat je wel denkt je je daarbij iets kunt voorstellen, maar dat het je s waarschijnlijk maar een beetje lukt. Je blijft tegen je eigen onbegrip, onmacht en verbijstering aanlopen. Het onderliggende verdriet is te groot en kan slechts door lotgenoten gedeeld worden. Het delen van de ervaringen van herkenning en erkenning en handvatten aanreiken om door te gaan, zijn daarbij belangrijk.

Verbinding (verbondenheid) is het thema van vandaag. Het is er op veel verschillende manieren. Slachtofferhulp Nederland weet als geen ander dat verbondenheid heelt.

Tussen u, als nabestaanden, onderling. Degenen die zonder uitleg weten wat u heeft doorgemaakt en nog doormaakt.

Tussen u, als nabestaanden, en uw familie en vrienden. Die u in een moeilijke en zware periode tot steun zijn.

Tussen u, als nabestaanden, en de mensen die u helpen recht en herstel te vinden. De politiemensen die hun uiterste best doen de verdachte op te sporen. De officieren van justitie die de verdachte vervolgen. Mijn collega's die u met raad en daad terzijde staan.

Tussen u, als nabestaanden, en het ministerie van Justitie en Veiligheid – hier vertegenwoordigd door de minister zelf -. Hij kan de zichtbaarheid van slachtoffers en nabestaanden vergroten en een goed slachtofferbeleid, ook in de nieuwe wet, nog beter verankeren.

En tenslotte de verbinding tussen u, als nabestaanden, en de Nederlandse samenleving.

De aandacht die slachtoffers en nabestaanden de afgelopen weken heeft gekregen in de diverse media, zal het bewustzijn inzake het belang van goede opvang en steun na zulke ingrijpende gebeurtenissen alleen nog maar verder aanscherpen.

Uw verhalen zijn belangrijk. Uw verlies en pijn mag niet onopgemerkt blijven. Ik hoop dat het nog verder bijdraagt aan het voorkomen van 'de ramp na een ramp'. Slachtofferhulp Nederland zal zijn deur ook altijd openhouden naar u.

Wij zijn er voor u, altijd.

“Life is a mystery to be lived,
not a problem to be solved”.

Søren Kierkegaard